

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

13 листопада 2003 року

№33 (2647)

Оголошується наказ Міністерства палива та енергетики України про нагородження працівників кафедри АЕС та ІТ

промисловість, транспорт, навчальні заклади, квартири теплом та електроенергією.

Вечір відкрив завідувач кафедри проф. С.М.Письменний. З вітаннями до присутніх звернувся ректор університету "КПІ" академік М.З.Згуровський, віце-президент НАНУ директор Інституту електродинаміки А.К.Шидловський, заступник міністра палива та енергетики України О.Д.Светелик, голова Держкоменергозбереження Ю.І.Шульга. Один за одним на трибуну

Ю В І Л Е Й КАФЕДРИ

піднімаються численні гості – представники організацій, що співпрацюють з кафедрою. Пролунали вітання від Національної атомної енергогенеруючої компанії "Енергоатом", Українського ядерного товариства, АТ "Київенерго" та ін. Поважні гості вручали проф. С.М.Письменному, як завідувачу кафедри, пам'ятні подарунки, почесні грамоти, вітальні адреси, а викладачам та науковим співробітникам кафедри – почесні відзнаки та грошові премії. Урочисту частину супроводжували вокальними та танцювальними номерами молоді талановиті виконавці.

Слід зазначити, що атмосфера вечора була не тільки урочистою, але й досить теплою та невимушеною. І не тільки тому, що майже всі виступаючі були випускниками КПІ і, природно, в такий день згадували все те хороше, що було пов'язане

з ними з навчанням і молодістю, але й тому, що вечір в народний артист України Богдан Бенюк, якого кожному з присутніх було приємно побачити і послухати.

Звичайно, не всі із запрошених мали змогу відвідати урочистості. Зокрема, був відсутній випускник кафедри 1982 р. нинішній міністр палива та енергетики С.Ф.Єрмілов. Причина була дуже поважна – саме в цей час він брав участь у нараді, яку проводив на Хмельницькій АЕС Президент України Л.Д.Кучма. На цій нараді приймалося рішення про подальший розвиток атомної енергетики України, яка зараз забезпечує майже 50% виробництва електроенергії в Україні.

Виступає віце-президент НАНУ А.К.Шидловський

Це дуже символічно. Енергетика – та галузь, яка не може припинити роботу ні на мить. Навіть коли одні святкують, інші продовжують працювати. І це добрий знак – коли кафедра в святковій обстановці підводила підсумки за 100 років, найбільш високопоставлений її випускник брав участь у прийнятті рішень, які відкривають нові перспективи для кафедри та її майбутніх випускників.

Побажаємо кафедрі нових досягнень в її другому столітті!

Н.Петренко

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1

Свято
кафедри
АЕС та ІТ

Конференція
істориків
техніки

На засіданні
Вченої ради

2

"Я студент
КПІ" –
студентська
сторінка

3

Першодрукар
Іван
Федоров

4

Поезії
Олени Новак

Відкритий
чемпіонат
НТУУ "КПІ"
з боксу

Друга Всеукраїнська

23-24 жовтня 2003 р. в нашому університеті пройшла друга Всеукраїнська наукова конференція "Актуальні питання історії техніки", організаторами якої виступили НТУУ "КПІ", НТУ "Харківський політехнічний інститут" Дніпропетровський національний технічний університет, Інститут електроварування ім. Є.О. Патона, Центр пам'яткознавства НАНУ і УТОПІК, Центр дослідження науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва НАНУ, АІН України, Асоціація працівників музеїв технічного профілю, Державний політехнічний музей при НТУУ "КПІ". Конференція була присвячена сторіччю першого випуску КПІ, а також підсумкам досліджень з історії техніки та її викладанню.

В конференції взяли участь 86 вчених з Києва, Харкова, Львова, Дніпропетровська, Миколаєва, Чернівців, Тернополя, Часів-Яра Донецької області, Дружківки, Краматорська, Коростеня, Сіверодонецька.

Директор ДПМ при НТУУ "КПІ" Л.О.Гріфен відкриває конференцію

Пленарне засідання конференції відбулося в приміщенні НТБ НТУУ "КПІ" ім. Г.І.Денисенка. Його відкрив директор Державного політехнічного музею при НТУУ "КПІ" голова Асоціації працівників музеїв технічного профілю України д.т.н. Л.О.Гріфен. Учасників засідання привітав проректор з наукової роботи НТУУ "КПІ" член-кореспондент НАН України М.Ю.Ільченко.

На пленарному засіданні було заслухано ряд доповідей, присвячених 100-річчю першого випуску КПІ, розвитку техніки та технічних наук в Україні.

Працювали секції "Наукові школи та видатні інженери", "Розвиток технічних ідей", "Історія галузей та підприємств", "Вивчення, збереження та пропаганда пам'яток техніки".

Доповіді, зроблені на секціях, охопили, здається, всі галузі техніки та технічних наук – від таких мирних та земних, як сільськогосподарська та млинарська, до таких, як військова, авіаційна та космічна. Багато доповідей торкалось розвитку технічних музеїв та музейної справи. Доповіді викликали велику зацікавленість слухачів. Це не дивно, адже тут зібралися люди, які спільними зусиллями відроджують в Україні науку "Історія техніки" та таку її практичну справу як музей історії техніки. Всього було заслухано 68 доповідей. З них 20 рекомендовано до публікації в збірнику праць з історії техніки.

Рік тому наша газета повідомляла про першу Всеукраїнську наукову конференцію "Актуальні питання історії техніки", яка відбулася знову як таку в нашому КПІ. Там же йшлося про труднощі розвитку історії техніки в Україні та СРСР.

Приємно, що зараз ця наука розвивається досить стрімко – як і технічні музеї, – і що НТУУ "КПІ" та Державний політехнічний музей при НТУУ "КПІ" задають тон у цій справі. **Інф. "КП"**

На засіданні Вченої ради

3 листопада відбулося чергове засідання Вченої ради НТУУ "КПІ". Вів засідання ректор університету академік НАН України М.З.Згуровський. Перед початком засідання заступник першого проректора з навчальної роботи начальник навчального відділу доцент В.І.Тимофеев оголосив призвича переможців конкурсу найкращих магістерських атестаційних робіт та їх керівників. Переможцям конкурсу та керівникам в урочистій обстановці ректор університету вручив відповідні дипломи, за високий рівень керівництва магістерськими роботами було також висловлено подяку низці викладачів – керівникам магістерських робіт.

На поточному засіданні було започатковано заслуховування науко-

вих доповідей концептуального спрямування. У зв'язку з цим першим питанням порядку денного було заслухано доповідь зав. кафедри систем автоматизованого проектування проф. А.І.Петренка "Європейський досвід дослідження і розробки новітніх навчальних технологій для інформаційного суспільства". В доповіді йшлося про напрямки розвитку інформаційного суспільства, виконання програми Європейського союзу "Електронна Європа". Охарактеризовано проблеми становлення суспільства інформаційних технологій, в тому числі і в нашій державі, показано незворотність цього процесу, метою якого є побудова суспільства знань. При обговоренні доповіді виступили професори К.Г.Самофалов, М.А.Павловський, В.С.Кова-

ренко. Професор М.З.Згуровський підсумував дискусію, при цьому було окремо зазначено, що суспільство знань, в якому знання відіграють роль суспільної сили, може бути побудовано за умови створення інформаційного суспільства.

Другим питанням порядку денного було заслухано та прийнято до відома доповідь проректора М.В.Печеника про готовність матеріально-технічної бази університету до зимового періоду.

За поданням проректора з наукової роботи професора С.О.Воронова було атестовано докторантів університету та продовжено термін їхньої підготовки, а також затверджено теми докторських дисертацій.

За доповіддю голови експертно-правової комісії професора

Ю.Ф.Зінковського про відзначення діяльності видатного вченого в галузі твердого тіла академіка Російської академії наук, лауреата Нобелівської премії Ж.І.Алфьорова було підтримано пропозицію комісії рекомендувати академіка Ж.І.Алфьорова до почесного звання "Почесний доктор НТУУ "КПІ". Також було прийнято рішення рекомендувати до присвоєння професору Н.П.Воллернеру почесного звання "Заслужений працівник освіти України".

При розгляді поточних справ затверджено зміну назви кафедри електропривода та автоматизації промислових установок на назву "автоматизація електромеханічних систем та електроприводу".

Ю.Москаленко

Я СТУДЕНТ КІПІ

• СТОРІНКА ОРГАНІВ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ НТУУ "КПІ" • №6, 2003 р.

Шановні студенти, бажаю вам поєднати в непростих сьогочасних умовах ту свободу вибору, яка зараз є у молоді.

Свобода – це дуже відповідально, бо, з одного боку, бути вільними – це мета всього людства, і наш народ свою незалежність виборів. А з іншого боку – вибір може реалізуватися тоді, коли поєднується з відповідальністю. Цей вибір може стати пріоритетом, якщо слугуватиме суспільству.

Хотілося б, щоб молоде покоління максимально усвідомлювало унікальність сучасних умов: у цей непростий але дуже цікавий час ви можете реалізувати свободу вибору і знайти своє місце в житті. Але для цього треба мати певні життєві цінності й пріоритети. Бажаю нашим студентам, щоб вони цей вибір зробили.

Ю. І. Якименко,
Перший проректор НТУУ "КПІ"

День ООН в Інтерклубі

24 жовтня, коли ООН святкувала 58 річницю створення, в Інтерклубі КПІ відбулося засідання круглого столу "Об'єднані нації НТУУ "КПІ", в якому взяли участь представники Інтерклубу, земляцтва студентів з В'єтнаму, Туреччини, Ірану, Тунісу, Лівії та Китаю, Студентської ради НТУУ "КПІ" та студради гуртожитків, профкому студентів, Наукового товариства студентів та аспірантів, технопарку, адміністрації університету, Представництва ООН в Україні та ряду неурядових організацій.

Помічник ради Інтерклубу НТУУ "КПІ" Кирило Тисячний відкрив засідання. Присутніх привітав заступник декана по роботі з іноземними студентами В.І.Храпак, який зауважив, що зараз в КПІ навчаються представники 40 країн світу, тому й назва "Об'єднані нації НТУУ "КПІ" є досить символічною. За більш ніж сторічну історію наш рідний університет готував спеціалістів з різних країн світу. Іноземним студентам вкрай необхідне існування організації, яка вирішувала б усі проблеми, що їх турбують. ООН регулює міжнародні відносини у світі, сподіваємося, що Інтерклуб та "Об'єднані нації НТУУ "КПІ" успішно виконуватимуть свої функції в масштабі нашого університету.

Надзвичайно змістовним був виступ радника з молодіжної підтримки представництва ООН в Україні Дениса Кудіна. Він розповів про історію створення ООН та узагальнив головні цілі цієї організації. Наша держава була однією із засновниць ООН у 1945 році. Зараз в Україні представлено 11 агентств ООН, вона є необхідною ланкою в діяльності всесвітньої установи.

Під час засідання круглого столу

Після короткого екскурсу в історію та висвітлення проблем у міжнародних відносинах на сучасному етапі учасники засідання перейшли до обговорення питань, що стосуються іноземних студентів власне в нашому КПІ. Тишло те, що спільним для усіх учасників було бажання об'єднуватися і спільно вирішувати всі проблеми.

А турбот у наших іноземців чимало. До нюансів адаптації в новому оточенні додаються проблеми суто побутові із проживанням у гуртожитку. Найбільш болючою є проблема неетичного ставлення до іноземців у нічних клубах, які знаходяться на території студмістечка. Також неприємно вражає ставлення окремих представників правоохоронних органів до студентів з іншим кольором шкіри. Ці проблеми необхідно вирішувати негайно.

Досить жваво обговорювалося питання інтеркультурного діалогу між іноземними та українськими студентами. Прозвучали пропозиції спільного святкування днів земляцтва, фестивалів з презентацією культурних надбань кожної народності, дегустацією національних страв, демонстрацією народних костюмів.

Засідання завершилось обговоренням пунктів резолюції "Об'єднані нації НТУУ "КПІ" та одностороннім її затвердженням. Підтримана також внесена від імені ініціативної групи В.І. Храпаком пропозиція про створення в НТУУ "КПІ" осередку Всеукраїнської асоціації сприяння ООН.

Після завершення роботи круглого столу його учасники та всі бажаючі мали змогу відпочити під час розважальної частини програми.

Розпочався культурний вечір із нагородження дипломатичними переможців у спортивних змаганнях з різних видів спорту. Комбінування музичних номерів та хореографічних виступів, які представляли Китай та В'єтнам, стало вдалим продовженням свята. Найбільш вражаючим виявився номер, який представило земляцтво В'єтнаму. Сім чарівних пар в національних костюмах під назвою Ао зай дефілювали під витончену спокійну музику. Тендітні дівчата у яскравих оригінальних сукнях нагадали про дивовижність та незвичність давньої в'єтнамської культури. Красиво, видовишно та водночас ніжно. Цей номер заслужено визнано найкращим. Він буде представляти Інтерклуб на університетському гала-концерті.

До речі, засідання Інтерклубу відбуваються щочетверга в 31 корпусі.

Ірина Синіна, Ірина Іванова

Фіналісти конкурсу "Студент Києва – 2003"

4 жовтня та 18 жовтня відбулися перший та другий тури конкурсу "Студент Києва – 2003", що цього року проходить вшосте. За резуль-

татами другого туру до фіналу пройшли сім студентів НТУУ "КПІ".

У номінації "Природничі науки" серед п'яти фіналістів наш універси-

тет будуть представляти два студенти ФТІ: Андрій Козак та Олександр Крикля.

А у номінації "Технічні науки" студентам нашого університету не має рівних – усі п'ятеро фіналістів з НТУУ "КПІ": студенти ФТІ Антон Бутувський, Сергій Торба, Іван Васильєв, Сергій Клеменов та студент ФБТ Іван Лесько. Двоє із них стануть призерами (друге та третє місце), а переможець (перше місце) отримає звання "Студент Києва – 2003". Таким чином, цього року НТУУ "КПІ" вдруже поспіль отримає почесне звання "Кращий технічний ВНЗ столиці".

Формування команди для участі у конкурсі відбувалося за підтримки адміністрації нашого університету та Студентської ради НТУУ "КПІ".

Бажаємо творчого успіху та на- снаги, а головне – перемоги!

Є. Хомула

Голова земляцтва Фендрі Фредж

В нашому університеті навчається близько 1300 іноземних студентів. Усі вони приїхали з різних країн, розмовляють різними мовами. Що ми про них знаємо? Гадаю, небагато. І щоб хоча б трохи зменшити кордони між всіма нами, ми вирішили поспілкуватися зі студентом Теплоенергетичного факультету, головою земляцтва Туніса.

– Розкажи, будь ласка, про себе.

– Мене звуть Фендрі Фредж, я громадянин Туніса, приїхав в Україну у 1999 році. Спочатку вчився на підготовчому відділенні, а потім вже в "КПІ". Вступив на спеціальність "Атомна енергетика". Зараз навчаюся на четвертому курсі.

– Із яких міркувань ти вибрав саме цю спеціальність?

– У 2006 р. у нас відкривається атомна електростанція, що гарантує робоче місце, тому і обрав цю спеціальність.

– До яких саме спеціальностей проявляється найбільший інтерес твоїх знайомих?

– Переважно до пов'язаних з механікою.

– Яке враження справила на тебе Україна?

– Україна мене шокувала. Фірма, яка займалася моїм переїздом, показувала фотографії таких місць, як Хрещатик, вони були дуже гарні. Коли я приїхав сюди, вже було холодно, падав сніг, в основному все сіре, жовті цегляні будинки. Якщо чесно, хотів повернутися додому.

– Чи швидко ти при звичайся до нашого міста?

– У принципі швидко. Тут нормальні умови, стали у пригоді поради друзів, потім познайомився з українськими студентами, вони надавали мені допомогу у навчанні, розказали як тут, що до чого. Адаптація пройшла дуже швидко і легко.

– Порівняно з іншими іноземцями ти дуже гарно говориш. Як ти цього досяг?

– Спочатку я вчився на підготовчому відділенні, вивчав російську мову. Потім нам читали російською математику, фізику, хімію. А зараз взагалі все навчання відбувається російською. Також, мабуть, дається взнаки величезна практика – спілкування з українськими друзями, моєю дівчиною. І я завжди просив друзів поправляти мене, коли я помилявся, казати як правильно потрібно говорити.

– Що найбільше тобі сподобалося в Києві?

– Дуже подобається пішохідний міст, той, що на Труханів острові. Він

навіє романтичний настрої. Гарний вид на місто, під тобою річка. Дуже гарне місце.

– Ти тут чим-небудь займаєшся у вільний час, наприклад спортом, чи може є якась хобі?

– Інколи ходжу в тренажерний зал, вечорами бігаю. Часом граю у футбол з в'єтнамцями, також вони запрошують судити матчі. Раніше брав участь у чемпіонаті з більярду.

– Ваше земляцтво в "КПІ" велике?

– Поки що всього десять чоловік, але зараз я представляю усі арабські країни.

– Чи влаштовують вас умови гуртожитку?

– У нас дуже гарне керівництво гуртожитків, чудовий комендант, вони роблять усе можливе, аби покращити наше перебування тут. Звичайно, бувають випадки, коли немає гарячої води, але це не їхня вина. Також буває не працює ліфт, а ми мешкаємо на дванадцятому поверсі. Коли у

вона пропарюється парами соусу до готовності. Потім зверху поливається соусом, викладається м'ясо, овочі.

– Які проблеми у іноземних студентів виникають в місті?

– Найбільшою проблемою є стосунки з міліцією. Десять років шість тому у Києві було посольство Тунісу. Одного недільного ранку посол вийшов на ранкову пробіжку без документів. Його зупинила міліція, і, коли їм не було пред'явлено документів, посадила його за ґрати на три дні, не надавши можливості навіть подзвонити. Після цього інциденту посольство закрили. З нами трапляється те ж саме, інколи тебе зупиняють по декілька разів на день ті ж самі міліціонери. Вони просто зачіпають нас, щоб "збити гроші", особливо не щастить тим, хто погано знає російську мову, їх везуть в дільницю, кричать, використають психологічний тиск, щоб людина віддала всі гроші аби бути вільною.

Я думаю, міліція в районі КПІ знає нас всіх у обличчя, але все одно декілька разів на день перевіряє документи. А якщо ти забув документи вдома, то мусиш платити штраф 170 гривень. Навіть на пробіжку треба таскати паспорт із собою.

– День студента ви святкуєте?

– Здебільшого так. Завдяки тому, що у нас дуже дружні групи ТЯ-01, ТЯ-02, я з усіма в чудових стосунках, якщо якийсь свято, чи просто збираються погуляти, мені завжди дзвонять, запрошують до себе. Все святкуємо разом. Мені дуже пощастило з групою.

– Що ти побажаси кіншникам на День студента?

– Я хочу поздоровити усіх з Днем студента, хочу побажати, щоб у всіх була приблизно така ж група, як моя, подякувати Інтерклубу, вони дуже багато для нас роблять, Студентській раді за те, що приділяють увагу іноземцям, а також нашому керівництву у особі нашого декана Євгенія Михайловича Письменного і заступника декана Валерія Івановича Коршуна, вони завжди допомагають нам і дбають про нас. Мені б хотілося, щоб зникло поняття дискримінації до іноземних студентів, ми ні для кого не бажаємо нічого поганого, ми приїхали в Україну не забирати робочі місця, а просто навчатися. Дуже хотілося б, щоб наші відносини з усіма українськими студентами тільки покращувалися, бо ми всі студенти, і між нами немає ніякої різниці.

Спілкувалися
П. Козлов, М. Прокопенюк

Фендрі Фредж

Студентський центр праці діє

Нещодавно до КПІ звернулися представники китайської компанії "Хуавей технологіс", яка займається розробкою та виробництвом обладнання для систем зв'язку й телекомунікацій, з проханням допомогти підібрати 30 нових працівників серед наших майбутніх випускників. Перспективою такого працевлаштування зацікавилось багато студентів, оскільки серйозність цієї компанії не викликає

сумнівів – лише дослідженнями та розробкою нових видів обладнання займаються близько десяти тисяч співробітників, на що щорічно направляється не менше 10% від усіх доходів компанії (у 2001 році на ці потреби було виділено 363 мільйони доларів). Компанію було засновано 15 років тому. На сьогодні у її складі працюють 45 філій за межами Китаю та одне спільне підприємство в Росії.

Відбувається зацікавлена розмова

За сприяння Студентського центру праці у стінах бібліотеки "КПІ" було влаштовано цікаву зустріч з представниками "Хуавей технологіс". Знайомство з компанією почалося з презентації, де всім присутнім продемонстрували відеофільми про її позиції в світі та про те, як вона успішно вже протягом тривалого часу працює в Росії. Заступник директора компанії Хоу Цзянтао, який спеціально прибув на зустріч зі студентами "КПІ", відповів на всі поставлені запитання і розповів про перспективи діяльності на території України.

Після презентації відбулася співбесіда, в ході якої студенти отримали можливість показати рівень своєї підготовки та знання англійської мови. Тих, з ким буде укладено контракт, спочатку відправлять на стажування до Китаю чи до Росії, після чого вони повернуться і працюватимуть в Україні.

Я.Мельник

Дитяча гра для дорослих

В цікавий час ми живемо. Сьогодні в світі стріляють всюди. Кожен день приносить багато новин, здебільшого на воєнну тему. Десь партизани продовжують власну світову війну, хтось наводить лад у чужій країні, а прямо під вікнами бандити чинять розбій. Тож не треба дивуватися зростанню уваги суспільства до зброї. Про неї говорять на роботі і на шкільній перерві, багато пишуть в дешевих газетах, показують у новинах. Але вона залишається недосяжною для більшості представників нашого суспільства. Одні мріють постріляти з легендарних зразків типу маузера. Інші намагаються захистити свою сім'ю чимось серйознішим за сльозогінний газ. Найбільше пощастило мисливцям. Вони мають право придбати цивільні варіанти автоматів і снайперських гвинтівків. Але палкими любителями різних "самопалів" завжди були підлітки і студенти. Вони "точно" знають переваги і недоліки кожної моделі, всі її жаргонні прізвиська. Цю інформацію зазвичай дістають із комп'ютерних ігор. Адаже пе-

Проте знаходяться люди, яких не влаштовує багато обмежень. Здебільшого мова йде про малі розміри майданчика із футуристичним пейзажем з покришок, також пневматична зброя геть не схожа на справжню. А після гри необхідно відмивати з одягу плями яскравої фарби. Існує вид пейнтболу, позбавлений цих недоліків – страйкбол, де замість фарби використовують маленькі пластикові кульки. Тому зброя копіює реальні зразки. Це найдоступніше для небагатих студентів. Можна купити навіть дешевий дитячий автомат. Гравці діляться на команди і діють залежно від сценарію. Варіанти гри можуть бути різними. Якщо ви прихильник якоїсь конкретної армії, можна повторити її подвиги або спробувати змінити історію. За кордоном проводяться масштабні зустрічі любителів цього шоу, що збирають тисячі людей і тривають кілька діб. Значно простіше, подбавши про безпеку, зібрати команди десь в лісі, аби провести змагання. Вибір місцевості визначатиме основні дії учасників. На узліссі чи галявині доведеться гасати, аби не отримати дружній привіт в "м'яке місце", а от в гушавині краще організувати сюрприз ворожій "колоні". Крім знищення іноді додається й інша мета – наприклад, здобути прапор з бази супротивника. А нежилі та покинуті будівлі можуть слугувати укріпленнями для "терористів". Їх атакують із застосуванням хлопавок. Справжній штурм може зайняти лічені секунди, але планується дуже серйозно. У наш час цей сюжет вельми актуальний. В житті діяти набагато складніше, ніж за комп'ютером. І лише у страйкболі можна переосмислити деякі гучні операції. Бо трапляються випадки, коли тільки ретельна підготовка і надлюдські зусилля бійців спецназу дозволяють перемогти.

Отже, це не просто активний відпочинок, а й непогане спортивне тренування, де необхідно тактично мислити, діяти в команді, без слів розуміючи партнерів. Таку підготовку до армії не надавали навіть в колишньому ДОСААФі. Різні спецслужби теж приділяють увагу такій підготовці своїх співробітників. Врешті-решт можна навіть

реважна більшість дисків присвячена воєнній темі. Відкриваються необмежені можливості. Можна "вбити" своїх суперників по командній грі у комп'ютерному клубі, довівши, що ти найспритніший, або врятувати Землю в нездійсненній одиночній місії, завоювати цілий континент у стратегії. Завдяки технологічному прогресу ти сидиш у зручному кріслі, але почувашся всемогутнім, бо одним рухом пальця знищуєш ворогів, керуючи величезним військом.

Але хіба може екран, навіть найсучасніший, замінити відчуття, які супроводжують людину в житті? Коли все залежить тільки від твоєї реакції. Де немає посередників між думкою і твоїми руками.

Колись, в радянські часи існувала піонерська воєнізована гра "Зірниця". Різні команди виконували завдання бойових підрозділів: ходили в атаку і оборонялися, а ще здійснювали розвідку. Звичайно використовувалися дерев'яні макети зброї і фанерні танки.

Сьогодні теж є подібна розвага – пейнтбол. Тут повнолітні любители гострих відчуттів стріляють один в одного кульками із фарбою зі спеціальних пневматичних пістолетів. Для захисту обличчя надягають маску. Але є "маленька" проблема. Це вартість спорядження, що сягає кількох сотень доларів. Дешевше грати в клубі, де все це дають напрокат. У Києві є кілька спеціально обладнаних майданчиків. Там можна провести цікаві змагання.

влаштувати дуель за честь дами серця. І всі залишаться живі...

В когось можуть виникнути сумніви щодо законності таких гравців. Приміром, чи не захочуть вони застосувати набуті навички для тероризму, пограбувань тощо. Є стара істина: "Головна деталь усякої зброї – голова її власника". Все залежить від здорового глузду людини.

Є.Романов

СТУДЕНТСЬКИЙ ГУМОР

На екзамені.
– Якою подією знаменний 1799 рік?
– Народився Пушкін...
– А 1812?
– Пушкіну виповнилося 13 років!

Іспит. Підходить студент до викладача.

Викладач: "Прізвище, ім'я, номер групи..."
Студент: "Батьку, не задавай дурних питань".

Професор втомився витягати студента на трійку, запитус:

– Ну добре. Скажи, про що читался лекція?
Студент мовчить.
– Так... Скажи хоч, хто читав лекції.
Студент мовчить.

– Навідне запитання: ти чи я?

Приходить студент 5-го курсу здавати залік:

– Професоре, я – студент 5-го курсу. Прийшов здавати залік.
– Здавайте.
– Професоре, я – студент 5-го курсу. Прийшов здавати залік.
– Здавайте.

– Професоре, ви не зрозуміли. Я – СТУДЕНТ 5-ГО КУРСУ. Прийшов здавати залік.
– Давайте залікову книжку.

Йде іспит.
Викладач: "Що таке кінська сила?"

Студент: "Це сила, яку розвиває кінь ростом один метр і вагою один кілограм".

Викладач: "Де ж ви такого коня бачили?!"

Студент: "А його так просто не побачиш. Він зберігається в Парижі, в Палаті мір та вагів."

Альпініст з ІЕЕ

Гори можна підкоряти по-різному. Можна взяти на плечі сорокакілограмовий рюкзак та йти з ним через гори, долаючи перевали, а ввечері стомленим, але щасливим, співати пісні під гітару. Це називається туризмом.

Можна лізти по вертикальній скельній трасі, на якій вже закріплені страховки, використовуючи при цьому різні технології лазання. Це називається скалолазанням.

А якщо об'єднати ці два види екстремального спорту, вийде альпінізм. Тобто спочатку ти йдеш з рюкзак до високої гори, розбиваєш під нею табір, залишаєш у ньому всі зайві речі та підкорюєш вершину. Кожен обирає собі те, що йому більше до душі, але, одного разу побувавши в горах, обов'язково повертаєшся туди знову. Чому?

Щоб відповісти на це питання, потрібно, мабуть, самому відчувти сніжний подих Евересту, чи хоча б запах чебрецю на карпатських полонинах, пройти через мороз, крижаний вітер, втому і страх, та повернутися назад вільним від дрібниць повсякденного життя. Так відбулося і з Орестом Вербітським, який навчається в гр. ОМ-12 нашого ІЕЕ. Хоча Орест вважає, що бачив себе альпіністом ще з дитинства: хіба можливо народитися в Карпатах і не вилізти

взимку на Говерлу? Яка насолода – покататися з неї на лижах, навіть якщо знаєш, що можеш зустрітися з лавиною.

А після Карпат були Крим, Кавказ, Альпи, а цього літа – призове місце у Всеукраїнських змаганнях з альпінізму.

Звичайно, потрібно володіти елементарними навичками поведінки в горах, щоб не заблукати, вміти приготувати собі їжу та не зламати шию. Цьому, та багатьом іншим речам навчають в спортивному клубі "Вертикаль". "Як потрібно лізти? Береш, та й лізеш", – сміється Орест, та, показуючи на фото з вертикальною стіною, запевняє мене, що вилізти туди зовсім просто. Головне, щоб поряд знаходились вірні друзі. Оптимальна кількість чоловік в команді – 3-4 хлопці. А от дівчата нехай краще залишаються біля багаття готувати їжу. Не жіноче це діло – альпінізм.

Орест говорить, що похід в гори дуже допомагає зняти стрес після здачі сесії. У кожного з нас є всі шанси, щоб це перевірити.

О. Суботіна, ІЕЕ

Увага, конкурс!

Ви бажаєте гарно відсвяткувати День студента? Тоді відповівши на два питання Ви зможете отримати запрошення у клуби, розташовані на території студмістечка НТУУ "КПІ" ("Ватра", "Інтонція", "Барви").

1. Коли була заснована Студентська рада НТУУ "КПІ"?
2. Скільки членів у Студентській раді університету?

Ваші відповіді приймаються до 16.11.03 за адресою: gazetaki@ukr.net. Бажано надіслати свою контактну адресу, телефон або e-mail.

Оголошення

Студентська соціальна служба для молоді НТУУ "КПІ" розпочала курс соціально-психологічних тренінгів – безкоштовних та дуже цікавих.

Вони проходять по середах. Найближчі відбудуться 19 листопада в гуртожитку №19 і 26 листопада в гуртожитку №20.

За додатковою інформацією звертається до Студентської соціальної служби (Виборзька, 2/24, гурт. №10, тел. 241-68-29).

Німецький культурний центр Гете-Інститут у Києві

щиро запрошує Вас на концерт:

FETTES BROT хіп-хоп

Бйорн Бетон Варнс, Мартін Вандраєр, Боріс Косент

20 листопада 2003р.

ЦКМ НТУУ "КПІ", просп. Перемоги, 37.

Початок о 19:00. Вхід вільний!!!

Вже 10 років гамбурзькі хлопці з "Феттес Брот" належать до найуспішніших німецьких хіп-хоп-колективів: вони дотепні, веселі і нестандартні. На сьогодні вони записали вже 25 альбомів.

Вони комбінують хіп-хоп американського стилю а la A Tribe Called Quest або Da La Soul з фан-панк-музикою в стилі "Arzte". Хіп-хоп увірвав ознаки різних стилів – від джазу до хардкор-репу; тексти завжди дотепні й запальні. "Феттес Брот" постійно розвивається й відіграє важливу роль у німецькомовному хіп-хопі, про що свідчать їхні численні виступи на телебаченні.

ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

Іван Федоров заснував перші друкарні в Росії та в Україні, заклав підвалини постійного книгодрукування в Білорусії. Точна дата його народження невідома. На думку більшості дослідників, народився І. Федоров близько 1510 року. Є припущення, яке підтверджено університетськими записами, що він навчався в Краківському університеті і в 1532 році здобув ступінь бакалавра.

У 50-х – 60-х роках XVI століття І. Федоров – дякон у церкві Ніколи Гостунського в Московському Кремлі. В той же час у Москві діяла так звана анонімна друкарня. Одним з працівників у ній був І. Федоров. Але її закрили. Після цього в Москві було створено державну друкарню, яку очолив І. Федоров. 1 березня 1564 року з неї вийшла перша книга – Апостол. Вона мала вишукане оздоблення, її було прикрашено гравіюваннями по дереву заставками. В післямові розповідалось про заснування друкарні, названо й імена друкарів – Івана Федорова та Петра Мстиславця. Наклад видання був близько 2000. До наших днів збереглося 55 з них. У серпні – жовтні 1565 року друкар випустив у світ два видання Часовника. Ця книга використовувалась як підручник.

Але діяльність І. Федорова зустріла опір церковної верхівки. Першодрукарі вимушені були покинути Москву. Нову друкарню заснували в Заблудові у Великому Литовському князівстві. 17 березня 1569 року вийшло в світ Вчительське Євангеліє. На його сторінках було вміщено "Слово" Кирила Туровського, першу друковану пам'ятку давньоруської літератури. В тому ж році П. Мстиславець переїхав до Вільнюса, де за допомогою багатих купців теж заснував друкарню. І. Федоров залишився в Заблудові і в березні 1570 року випустив Псалтир з Часословцем.

У кінці 1572 року друкар переїхав до Львова. В 1573 році він отримав від ремісників позичку в розмірі 700 злотих. 25 лютого 1573 року І. Федоров почав друкувати Апостол, а 15 лютого 1574 року роботу було завершено. У книзі було 560 сторінок, її наклад становив не менше 1000 примірників. До нашого часу збереглося 77 примірників Апосто-

ла. З них у країнах колишнього СРСР знаходяться 60.

Одночасно з Апостолом, а можливо і трохи раніше, почалось друкування Азбуки. Точна дата її виходу невідома. Вона – перший слов'янський підручник кирилицьким шрифтом. Збереглося лише кілька примірників цієї пам'ятки давньоукраїнського друкарства.

У 1576 році І. Федоров на прохання князя К. Острозького переїхав до Острогу. Праця в четвертій друкарні – Острозькій була найбільш плідною. За неповних чотири роки, з 1578 по 1581, друкар здійснив 5 відомих видань, серед них знаменита Острозька Біблія. 1578 року видруковано острозьку Азбуку. Зберігся лише один її примірник. У 1580 році виходять у світ Псалтир та Новий Заповіт. Книга мала 988 сторінок. На сьогодні відомо місцезнаходження 48 її примірників, 6 з них – у країнах далекого зарубіжжя. Того ж року було надруковано "Книжку зібрання речей найпотрібніших коротко викладених" та "Хронологію" Андрія Римши. "Книжка зібрань речей найпотрібніших коротко викладених" – перший в історії вітчизняної бібліографії абетково-предметний покажчик, за допомогою якого можна швидко знаходити новозапозитні тексти.

Видавничі плани князя Острозького були грандіозними. Він вирішив видрукувати вперше повну слов'янську Біблію. Робота над нею тривала в 1580–1581 рр. Це видання – один із шедеврів давньоукраїнського друкарства. Книга мала 1256 сторінок. Її наклад був не менше 2000 примірників. Видання цієї книги стало важливою подією в історії культури східнослов'янських народів.

У 1582 році І. Федоров знову у Львові. В цей час він займався винахідництвом у галузі військової техніки, створив дослідний зразок розбірної багатоствольної гармати. Він планував видання нових книжок, наприклад Псалтиря, хотів заснувати власну друкарню. Але смерть не дозволила здійснити ці задуми. 5 грудня 1583 року І. Федоров помер. Його поховали в Онуфрівському монастирі, а на могильній плиті викарбували: "Друкар книг, перед тим небачених".

Першодрукар
Іван Федоров

КУТОЧОК ПОЕЗІЇ

Шукаю істину
Я марно у житті –
Щораз знаходжу
Істини не ті...

Чи пересох у мене слів потік,
Чи то перо не можу взяти
в руки?
Невже позбулась лету думки,
Невже забула десь мелодії
і звуки.

Не вірю... Мрії...
Мрії ще живуть,
Хоч в марнослів'ї топчеться
розпука.

РІДНА МОВА

Незбагнена моя мово,
Моя мово колицкова,
Серце маєш ти дівоче,
Що словами-крилами тріпоче.
Увібрала в себе ти
Джерельну воду,
Чорнобривців і волошок вроду,
Сонцеликих збанків
Райдужні квітки,
Перламутрові світанки –
Все це, рідна, ти!
Вишитою піснею сповита,
Медом ніжності налита,
Неповторна і чудова,
Українська рідна мово,
Мова моя колицкова.

Я сьогодні смуток
Відкладу до шафи,
Познімаю з серця
Вже протерті лахи.
Посміхнуся світу
Лагідним теплом.
І полине мрія
Лекем ковилом.
Я відкрив душу
Людам і весні,
Бо сьогодні, світе,
Сонячно мені.

Все жах. І ніч...
І тільки ніч спокійна
На мене поглядає у вікно.
Все марево. І тьмя...
І тільки тьмя осіння
Несе неспокій і сором заодно.
Таке буття – це гріх...
А може відчай кидася в прірву
І розламає життя.
Судомить тіло, закриває очі –
І я лечу з гори – у небуття.

ЗУСТРІЧ

За вікном зима,
Падає сніг на ніч.
З жару ледь жива
Щось бурмоче пч...
Молодий юнак
В хату на поріг,
Почепивши шапку
Місяцю на рід.
Наче не з Землі,
Десь із зір зних,

Олена Новак – викладачка кафедри української мови, літератури та культури. Але не тільки викладачка. Вона – одна з тих, хто спокійно, несуетно, з розумінням важливості своєї справи, творить українську мову, літературу та культуру. В своїх поезіях Олена Новак піднімає вічні теми: любов до матері, любов до рідної землі, кохання і зрада.

Гріє щирим усміхом –
Тане в серці сніг...
Привітавсь, знайомиться:
"Хто я? – Новий рік".
А в кутку на лаві,
Вже проживши вік,
Стогне дід білявий,
Райдужні квітки,
Розсипає сльози
Муками до ніг...
Вишитою піснею сповита,
Медом ніжності налита,
Неповторна і чудова,
Українська рідна мово,
Мова моя колицкова.

Я люблю тебе,
ЗЕМЛЕ МОЯ
Я лину серденьком до тебе,
Моя ти рідная земля,
Бо хочу бачити твоє небо,
Відчути, як колеться стерня.
Піти до лісу ще зарання,
Коли корівка в поле йде.

Почути птахів щибетання,
І як стара сосна гуде.
Духмяних квітів назбирати,
Вдихнути меду й ягідок.
На ліжку з мого полежаюти,
Звільнитися від всіх думок.
Я хочу чути як в віконце
Постукає до мене сонце.
Я хочу бачити як в річку
Туман веде з собою нічку.
Я люблю тебе, земле моя,
І багрянні зірки, і гарячі жита.
І в якій даліні б не була –
Ти для мене, мов мати, свята.

Сірі шати одягнуло
Небо воскове,
Тихе літо вже минуло,
Манить це мене...
Скімпить ніч і холод ние,
Блудить суета –
Холодніє, холодніє
В світі доброта.

Кружляю берегом
Осіннього Дніпра.

Вмираю, скнію,
Воскресаю знов.
Жорстокий світ цей
Стане ще скупішим
На прозаїчно ежівані слова,
Коли в молитві проклену любов.
Турбують спогади,
Плаче чоловік,
Я намагаюсь
Врятувати мрію,
Зачекай, юначе,
Корабликом – листком

МАТИ

Твої очі зелені, як море.
Ти ж смієшся і кажеш: "котятчі!"
Дорога моя матінко-зоре,
Я безмежно очам твоїм вдячна!
Бо ніщо не хвилює так душу,
Як їх усміх привітний без краю.
Моє серце ридає, як ти тужиш,
А радієш – від щастя співає.
Світ широкий, людей багато,
Лише ти на землі одна,
Ти для мене і мама й тато,
Ти мій Всесвіт, моя весна!

ЛИСТИ

Весняна повінь
Летять лебідки...
Листи – це сповідь,
Листи – це свідки...
Я все чекаю
Настане літо...
Паперів зраря...
Чи їх спалити?
Пишу тобі
Не день, не два.
А відповідь –
Глуха, німа...
Останній спомин –
Листи-сирітки.
Листи як сповідь...
Листи як свідки.

Долоню притулю до твого
серця:
Воно принишкле
Через мить зайдеться.
А коли серце прихлю
до серця –
Чи ж вірністю
Твоя душа озветься?..

СПОРТ Відкритий чемпіонат КПІ з боксу

З 23 по 25 жовтня 2003 року в ЦФВС відбувся відкритий чемпіонат НТУУ "КПІ" з боксу – найбільш масштабний за весь час проведення. В ньому взяли участь 112 учасників з 10 ВНЗ та 5 боксерських спортивних клубів.

Ця подія відбулася значною мірою завдяки ініціативі та професіоналізму викладача кафедри спортивного вдосконалення, провідного фахівця з боксу та кікбоксингу Д.П. Запольського. Два роки тому він запропонував своїм однодумцям започаткувати організацію, яка б змогла об'єднати перспективну спортивну молодь, досвідчених тренерів-викладачів, ентузіастів розвитку боксу та кікбоксингу на Україні. Так з'явилась Міжнародна асоціація професійного кікбоксингу та боксу

"Нове сузір'я", президентом якої було обрано Д.П. Запольського. Асоціація налагодила спортивні зв'язки з представниками Великобританії, Німеччини, Угорщини, Ірану та інших країн. Під час офіційного візиту до Києва президента Всесвітнього Кікбоксингового Союзу (ВКС) пана Маріо Хемперта Д. П. Запольський був призначений офіційним представником ВКС в Україні.

На запрошення для організації змагань відгукнулися всі викладачі спортивного відділення боротьби та боксу. До участі своїх вихованців заявили викладачі кафедри фізичного виховання В.О. Отичко, В.В. Назимок, тренер-викладач Спортивного Центру Заслужений тренер України В.А. Герман.

Регламент змагань передбачав виступ боксерів у трьох групах відповідно до

спортивної кваліфікації: це новачки, спортсмени 2-3 розряду та спортсмени з 1 розряду до Майстра спорту.

Кожного дня всі місця в спортивному залі були зайняті вболівальниками, і це багато їх стояло остероно майданчика. За ходом спортивних поєдинків спостерігали не тільки хлопці, але й дівчата, які дуже емоційно реагували на те, що відбувалося в рингу.

В неофіційному заліку перемогу здобули боксери нашого університету, друге місце посіли студенти Національного університету фізичного виховання і спорту, а на третьому місці представники Національного транспортного університету.

Серед факультетських команд перше місце посіли студенти ІЄЄ, на другому – студенти ТЕФ та ММІ (порівну) і на третьому – ФФВС.

Ю.В. Новицький,
зав. кафедри спортивного вдосконалення

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

☎ 441-14-58, 241-66-95

Головний редактор
В.В. ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М. ІГНАТОВИЧ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.Й. БАКУН

Комп'ютерний набір
Л.М. КОТОВСЬКА

Коректор
Н.В. МУРАШОВА

Регістраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ «Атопол»,
м. Київ, пр. Червоних козаків, 9

Тираж 1500

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. Позиція редакції не завжди збігається з авторською.